

בית כנסת

★ ★ ★ "בית יוסף" ★ ★ ★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי
נשיא: אלי לוי
פרשת וישב
מקאם: סיגא
עלון מספר 1165
הפטרה: רני ושמי
9 בדצמבר, 2023
כ"ו כסלו, תשפ"ד

הדלקת נרות 4:10 * שקיעה 4:28 * שיר השירים 4:05 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 3:55 * מוצאי שבת 5:10, וע"פ רבנו תם 5:40 * זמן טלית 6:13 * שעה זמנית 55:00
עלות השחר 6:02 * נץ החמה 7:08 * מנחה חול 4:10 * ערבית מנין מוקדם 3:56
צאת הכוכבים 5:05 * סוף זמן קריאת שמע 8:47 * סוף זמן עמידה 9:42 * חצות היום והלילה 11:45

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaAD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

מפשע, שר המשקים האמין לו ושר האופים חשד בו. יוסף אמר להם, בזכות שלושת אבותי ניצלתי מאשת פוטיפר, שר המשקים אמר בחלומי: "בגפן שלושה שריגים", רמז לשלושה האבות שסייעו לו, אבל שר האופים אמר: "שלושה סלי חוריי", רמז ליוסף שפגם בכבוד שלושת אבותיו. לפיכך, הסלים נקובים על ראשו, לפיכך, לפיכך שחשד בכשרים ביוסף הצדיק לקה בגופו, וה' ישמרנו אמן (פיתוחי חותם).

פרפראות על הפרשה

"ותוסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה, והיה בכזיב בלדתה אותו". "בכזיב" הוא שם מקום. ולמה טרח הכתוב לציין זאת? מסביר מהר"ם: היה מנהג באותו זמן, לפיו הבן הראשון, אביו קובע לו שמו, והבן השני, אמו היא הקובעת שמו, והבן השלישי, חוזר הדבר לאביו, וכאן "שלה" הוא השלישי וצריך יהודה לקרוא שמו, אבל היה יהודה במקום רחוק "בכזיב" ואמו בתמנתה, לכן האמא שלו קבעה לו השם שלו "שילה".

חנוכה

מלחמת היוונים נגד החשמונאים, לא כוונה כנגד כקיומו הגשמי של העם היהודי, להפך, הם היו נכונים להעניק ליהודים זכויות מפליגות, ולאפשר להם

ארבעה אירועים נזכרו בפרשה זו, זה אחר זה, והם: מעשה תמר, מעשה אשת פוטיפר, שר המשקים ושר האופים. ומה הקשר ביניהם? מעשה תמר ומעשה אשת פוטיפר נסמכו זו לזו, ללמדנו ששתיהן נתכוונו לשם שמים, תמר נתכוונה להעמיד זרעו של מלך המשיח ממנה ומיהודה, וכך אשת פוטיפר נתכוונה למה שראתה באיצטגנינות שלה, כי עתידה היא להעמיד בנים מיוסף הצדיק. אבל יש לשאול: אם ככה נתכוונו, למה תמר זכתה להיות אשה צדקת המהוללה בפי כל, ואילו אשת פוטיפר קיבלה הכינוי אשה ארורה? לפי שקודם שמעניקים אדם לגדולה, מנסים אותו בניסיון של בין אדם לחבירו. לכן תמר היתה מוכנה להשרף חיים יחד עם התאומים שבבטנה, ובלבד שלא להלבין את פניו של יהודה ברבים, ולומר לו: ממך אני הרה. ולכך נקראת צדקת. אבל אשת פוטיפר לא עמדה בניסיון, וכאשר נס יוסף מפניה, ובמקום לשמור על כבודו של יוסף, מה עשתה, העליבה אותו לעיני כל, הוציאה עליו שם רע והשליכה אותו לכלא לתקופה של 12 שנים, כאשר היא יודעת שהוא חף מפשע, ולכן נקראת "ארורה". ולמה שר המשקים פתר לו יוסף להשיב אותו על כנו ולשר האופים לתלות? לפי כאשר סיפר להם יוסף בכלא שהוא חף

הזה מסמל את הנקודה הפנימית של היהודי שלא נראית ונעלמת מעיני הכל. והיא האהבה לה' לקיים מצוותיו, בלי שאלות ובלי היגיון, כי היהודי דבוק במקורו האלוקי מכל זה נלמד לכל הדורות, כוח בכל אדם ישנו יצר הרע ששואל את השאלות ששאלו היוונים, ומבקש להפריד את היהודי מקדושת התורה ומדבקותו המוחלטת בה', ואם קשה להתגבר על כך, יש לעורר את הפך הקטן, ואת הנקודה היהודית הפנימית, ובאמצעותה אפשר להתגבר על הקשיים.

הדרך לרפואה ולבריאות

כפות הרגליים אצל חולי סוכרת הן מקום סכנה שממנו מתחילות צרות, והם חייבים לשמור עליהן ביותר, זאת מכיוון שאצל חולים אלו, העצבים שמוליכים את התחושות למוח פגועים, ולכן הם לא מרגישים תחושת כאב או מכה כפי שמרגיש אדם בריא. כתוצאה מכך, עלולים להיגרם להם פצעים או חתכים ברגל, וכאשר ירגישו בדבר, זה כבר יהיה פצע פתוח, שאצל חולה סוכרת ריפוי קשה ביותר. לכן, חשובה בדיקה יום יומית של כל כף הרגל. יש לשים לב לכל אדמומיות, שפשוף או פצע. וגם לא ללכת יחפים. לשמור על היגיינה וניקיון של כפות הרגליים ולנגבן היטב לאחר הרחצה. רצוי לגרוב גרבי כותנה ללא תפר עליון או גומי שלוחצים על הרגל, וכן לנעול נעליים שלא יגרמו לשפשוף או לחץ, וחשוב לגזוז את ציפורני הרגליים בזהירות או להיעזר במישהו אחר. לעיתים, הזנחה עלולה להיות ההבדל בין ריפוי לקטיעה ל"ע. וחובה על חולי הסוכרת לשמור על כל דבר שכתבנו, וגם נדרשים להקפדה יתרה בשמירה על בריאות החניכיים, מכיוון שהזנחה וחוסר טיפול בחניכיים עלולים לגרום להתפתחות של מחלות לב, כליה, שבץ מוחי ואוסטאופורוזיס. וסיבת הדבר היא, הואיל והחניכיים מושפעים בכלי דם וכאשר יש דלקת, היא באה במגע

ליהנות מכל הישגי התרבות והמדע של יון. המאבק היה נגד הנשמה היהודית, היוונים, ביקשו להפריד את העם היהודי מקדושתו, ולהפכו להיות עם ככל העמים. שכבשו את בית המקדש יכולים היו להחריבו, כדרך שנהגו שליטים אחרים, אך הם לא עשו זאת. לא הפריע להם קיומו של מרכז רוחני ותרבותי, שבו אנשים מבטאים את רגשותיהם ואת אמונתם. הם גם לא שפכו את השמן ששימש להדלקת המנורה. לא הפריע להם שהיהודים מדליקים את המנורה, דבר אחד הקפידו לעשות: הם טימאו כל השמנים, בכך כאילו אמרו: יכולים אתם להמשיך בעבודת בית המקדש, ובהדלקת הנרות, כי כל העמים מקריבים קורבנות ומדליקים נרות ככל אחד אשר אהב ואשר האמין. וגם אתם עם ישראל תמשיכו לעשות מנהג אבותיכם, אבל בלי טהרת השמן. השמן אינו מתערבב והוא צף למעלה, והטהרה של השמן מסמלת את העל - שכליות, כי מהותו של העם היהודי משתמש בדברים שאינם שכליים. ואי אפשר להבדיל בין שמן טמא לשמן טהור, לא בטעמו, ולא בריחו, ולא במהותו ולא בשום שינוי, ואמרו: רוצים להישאר יהודים? - בבקשה, רוצים להמשיך ללמוד תורתכם? אין לנו התנגדות. רוצים לקיים מצוות? למה לא, אבל אנו מתנגדים בכל תוקף לערך בלתי שכלי, שאתם מייחסים לתורה ולמצוות. לקדושה שאתם מעניקים להן. אם נפל ספר על הארץ אתם משתגעים וצמים, מה קרה, כל הספרים בעולם נופלים ולא צמים ולא מצטערים, אם אדם נופל למה הספר לא נופל? קיימו מצוות בהם טעם והיגיון, כמו כיבוד הורים חגים ומועדים היסטוריים אבל למה לא לובשים שענטז? למה לא עובדים בשבת? למה לא אוכלים בשר בחלב וכדומה אומנם היוונים הצליחו לטמא את כל השמנים, חוץ מפך שמן קטן אחד חתום בחותמו של כהן גדול. אותו לא הצליחו לטמא. הפך הקטן

ישיר עם הדם.

דברי מוסר: השעה להתקרב אל ה'

כשאדם חוטא ונכשל בעבירות, אז נעלם ומתכסה ממנו אמיתת מציאותו יתברך. והוא שורה בחושך גדול עד שיש בני אדם שחטאו כל כך בעוונות מגונים ונכשלו בעבירות חמורות. עד שנעלם מהם לגמרי אור ה' האין סוף ברוך הוא, והם שבורים לגמרי ואינם רואים כל אור בחייהם. והכל מר להם, ומסתובבים נבוכים, מלאים שאלות וספקות: היש ה', אם אין? ומתכסים יותר ויותר במסך עבה ובקליפות, וכך סובלים יותר, כי ברגע שאדם מאבד את האמונה בה', אז אין לו במה לאחוז, חיוו הופכים מרים והוא נמצא בעולם הדמיון והתוהו, מקלל את עצמו ואחרים, ומתלונן ומאשים כלפי מעלה, ר"ל, ומבקש למות, כי חיוו מרים ואינו יכול לצאת מהם. ואפילו כששומע דברי התחזקות והתעוררות, עדיין אינו יודע באיזו דרך ילך, כי מרוב חטאים ועוונות נתכסה בקליפות הטומאה העבות, עד שאינו רואה דרך ושער לצאת משם. אך באמת, השער נמצא אצלו, ומחמת העוונות שהאדם חטא ופשע ימים ושנים, נעלם ממנו אותו שער. וכשאדם זוכה לעקור את עצמו מהרע, שהם העצבות והעצלות, ומתחיל לשמוח בהתקרבותו לה' יתברך, על ידי כך נפתח לו השער והפתח להיכנס אליו יתברך, כי השמחה היא השער להיכנס אל ה'. וזוהי שעה יפה לאדם, שידבר וישפוך שיחו אל ה', כי הוא שומע תפילת כל פה שמדבר באמת ובאמונה, כמו שכתוב: קרוב ה' לכל אשר יקראוהו באמת. וכל דיבור מסוג זה הוא הצלחה נצחית ובדוקה, ואשרי הזוכה לשמח את עצמו, ואשרי הזוכה לשמח אחרים, וכך יזכה לגאול נשמתו ונשמת אחרים מהקליפות אמן.

הגאון והעניו רבי יעקב עטייה

1922-2017

בשנת 1950, הקים את ביתו ביחד עם בת מורו ורבו, חכם שלמה זעפרני זצ"ל, היא

אשר היתה הרוח החיה בכל מעשיו הכבירים, ועמדה לימינו כחומה בצורה במשך כל ימי חייהם, ובהמשך השנים אף סייעה בידו לעלות ולהתיישב בארץ הקודש, למרות כל הנסיונות הקשים, ותמכה ועודדה בהקמת מוסדות התורה בעיר בת-ים. מיד לאחר נישואיהם, נסעו לביקור בלבנון הסמוכה והגיעו לעיר בירות. לאחר כחודש רצו לחזור לחלב, אולם לא ניתנה להם האפשרות לכך, מחמת שבני הקהילה בבירות ביקשו ממנו כי יקבע את מושבו בעירם וינהיגם בתורה וביראה, וכן עקב ההתפרעויות של הערבים בסוריה, אשר שרפו את בני הכנסת ובתים של יהודי חלב. על כן, נשארו להתגורר בבירות. בבואו רבי יעקב לבירות, התחיל בפעילות תורנית למען חינוך ילדי ישראל, ובתוך כשנה מיום בואו, מינהו ועד הקהילה למנהיג רוחני בתלמוד תורה המקומי, שהיה נקרא "כתב סלים טראב". לאחר מכן, הקים בבירות תלמוד תורה חדש וקרא שמו "אוצר התורה". וניהל אותו ברוב חכמה ותבונה, וטרח והתאמץ שהילדים ירבו בלימודי קודש. כמו כן, לימד את הבחורים הגדולים יותר את מלאכת השחיטה ואומנות המילה, שהיה בקי ומומחה בהם.

סיפור

לאדון זושא יש חנות למכירת בדים ולבושים יקרי ערך. וכל העשירים ואנשי המלכות קונים מחנותו, ובכל שנה בחנוכה או בשבועות היה סוגר את חנותו, הולך לבקר את רבו בעיר הסמוכה, ומציב שומרים על חנותו לשמור מהגנבים, ולומר ללקוחות שבעל הבית נסע לזמן קצר ושוב ישוב מתי חוזר מביקורו. הסותר זושא זה, הקפיד מאוד על דינא דמלכותא, ושילם כל המיסים שחייב לממשלה, ושמר על החוקים, ולא הביא אל חנותו שום סחורה שלא יוצרה במדינה שחי בה, כי כך ציווה החוק. מידי כמה חודשים זכה לביקורים פתאומיים

פרחי ובניו האדונים דוד, ליון, אלביר וג'יק ברכה ולהצלחה אמן. *** האדון ג'ווי ראני טוויל ואשתו הגברת לורה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון עבדו שקאלו ואשתו הגברת רים ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת איווה פרחי-גנדי ובעלה האדון ליון ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן ולע"נ אביה המנוח יוסף בן בהייה ע"ה אמן. *** הגברת בילה דאיה ובניה לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת סוזי פרחי ובעלה האדון דוד ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיה המנוח אברהם בן לינדה ע"ה אמן. *** הגברת תניא ענתבי ובנה האדון סולי שאלו ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה לינדה בת טירה אסתר ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים למשפחת חלבי עזר, דוד, שארלי, אסטיללה וארלית לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אחותם צוניה בת רחל ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים למשפחת עציץ סמי, סימור ורינה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח עובדיה בן רינה ע"ה אמן. *** האדון נסים קצאב הכהן ואשתו הגברת מאגי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו אודית פרידה בת צופיה ע"ה אמן. *** הגברת לאה ברכת ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ בעלה המנוח יהודה בן רימה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,000. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 175,600, +800 מבקרים מהעלון הקודם.

כל מי שיכול לתרום לעלון זה יבורך מפי עליון אמן.

www.BethYosef.com

של סוכני הממשלה, והם מצאו תמיד את ספרי החשבונות תואמים למדפי הסחורה, וכולה מקומית וחוקית. ואולם, ספר אחד החביא זושא ממפקחי החוק, וכלל לא היה להם צורך בו. היה זה ספר ההקפה בו נרשמו בדקדקנות חובות של הקונים הרבים, שהרי לא לכל אחד מן הרוזנים היה ממון מן המוכן לשלם באותו הרגע, וכשחשקה נפשו בבד יקר ונדיר, הבטיח לשלם בתאריך פלוני.

דינים

1 - צריך לשבת בשעת ברכת המזון, כדי שיוכל לכוון יותר. ולא ישב בהיסבה שהוא דרך גאווה, אלא ישב באימה. אבל מי שיהיה מהלך בדרך ואוכל בדרך הליכתו, ואם ישב לברך גורם לו לאיחור לדבר נחוץ לו, מותר לברך כשהוא מהלך.
2 - יש להשאיר את המפה והלחם עד לאחר ברכת המזון, וכל מי שאינו משייר חתיכת פת על שולחנו, אינו רואה סימן ברכה. אבל אין להביא פת שלמה, מפני שנראה כעורך שולחן לעבודה זרה, שכן נהגו הגויים לעשות לכבוד עבודה זרה.
3 - אין להניח כלים ריקים על השולחן בשעת ברכת המזון, וכן יש ליזהר שלא יהיה על השולחן איזה מאכל שהוא סרוח או מאוס לפי שכתוב: זה השולחן אשר לפני ה'.

4 - אין להסיר מהשולחן את העצמות והקליפות אלא לאחר ברכת המזון, כיוון שניצוצות הקדושה הדבוקות בעצמות או בקליפות יוצאות על ידי ברכת המזון. ודווקא עצמות וקליפות, אבל שאר השולחן צריך שיהיה נקי בשעת הברכה.
5 - נוהגים לכסות את הסכין שנמצא על השולחן בימי החול, אבל לא בשבת ויום טוב. ועל פי הקבלה יסירו או יכסו אפילו בשבת ויום טוב.

התורמים לעלון זה

הרב איזק ידיד ואשתו הגברת פרידה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הרב הרי ליביר ואשתו הגברת פיסי ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים להרב אהרן